

Ο ρόλος του Ποιμενάρχη στην Εκκλησία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

image not found or type unknown

(Απόσπασμα από τη ραδιοφωνική συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ.κ. Δαμασκηνού στον π. Ιωάννη Κουκουράκη, στο πλαίσιο της εκπομπής “ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ”)

Σεβασμιώτατε, σας καλωσορίζουμε στην νεανική μας συντροφιά, στο σταθμό μας και στην εκπομπή μας. Θα θέλαμε να μοιραστούμε μαζί σας σκέψεις, απορίες σχετικά με τον ρόλο που διαδραματίζει ένας μητροπολίτης στην μητρόπολή του.

Θέλουμε να σας ρωτήσουμε από θεολογικής απόψεως τι συμβολίζει ένας μητροπολίτης για την μητρόπολη και γενικότερα για την εκκλησία;

Θα ήθελα αυτήν την ερώτηση να την εξειδικεύσουμε λίγο περισσότερο και να μιλήσουμε αντί θεολογικής, εκκλησιολογικής απόψεως διότι η εκκλησιολογία είναι μέσα στη θεολογία. Πρώτος, ο ιερός Αυγουστίνος τόνιζε ότι Εκκλησία είναι ο Χριστός ο παρατεινόμενος στους αιώνες, αμέσως δίδεται και το στίγμα της ορατής και αοράτου παρουσίας της Εκκλησίας. Υπάρχει ένα θαυμάσιο βιβλίο του Αγίου Μαξίμου του Ομολογιτού του 5ου αιώνα το οποίο αποδίδεται στον Άγιο Διονύσιο τον Αρειοπαγίτη, το οποίο δεν το έχει γράψει ο ίδιος και αναφέρεται περί ουρανίου και επί γης ταξιαρχίας και εκεί παρά πολύ χαρακτηριστικά τονίζεται ποιός είναι ο ρόλος του επισκόπου και τι σημαίνει ο επίσκοπος μέσα στην εκκλησιολογία και γενικότερα στη θεολογία. Ο επίσκοπος, λοιπόν, σε όλη την πατερική γραμματεία και σε όλη την ορθόδοξη διδασκαλία αναφέρεται ότι είναι η εικόνα του Χριστού επί της γης.

Σε κάθε μητρόπολη έχουμε μία εκκλησία, «όπου ο επίσκοπος εκεί και η εκκλησία» μας λέει ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος. Άρα το πρώτο που πρέπει να σκεφτούμε είναι ότι ο επίσκοπος έχει την πληρότητα των χαρισμάτων του Θεού τα οποία προσφέρει σε όλους τους ανθρώπους και για αυτό δεν μπορεί να υπάρξει τοπική εκκλησία χωρίς Επίσκοπο. Επομένως, όποιος απομακρυνθεί από τον επίσκοπο, θέτει αυτομάτως τον εαυτό του και εκτός Εκκλησίας και βρίσκεται σε μία λανθασμένη κατάσταση ή αλλιώς βρίσκεται μέσα σε αίρεση. Επομένως, ό,τι είναι ο Χριστός για την εκκλησία, έτσι είναι και ο επίσκοπος για το ζωντανό σώμα, σε μια γεωγραφική περιοχή την οποία έχει στην δικαιοδοσία του. Έτσι, θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε και πιο είναι και το έργο του για αυτό και ο επίσκοπος είναι και διάκονος. Λέγει ο Χριστός στους μαθητές Του όταν ένιψε τα πόδια των μαθητών ότι και Εγώ είμαι ο Διακονών και το επιγονάτιο το οποίο φέρει ο επίσκοπος, ο ιερέας, συμβολίζει το λέντιο, δηλαδή την πετσέτα με την οποία απέμαξε δηλαδή εσκούπισε τα ποδιά των μαθητών.

Για αυτό αν θα πάτε σε μία αρμένικη εκκλησία, θα δείτε ότι το επιγονάτιο δεν είναι στη μορφή του ρόμβου που έχουμε εμείς αλλά σαν μία πετσέτα η οποία κρέμεται από την μέση από την δεξιά πλευρά του ιερέως. Αυτό τονίζει ότι είναι διάκονος, ο επίσκοπος και ο Χριστός μέσα στην εκκλησία ανέφερε: Ούκ ήλθον διακονηθήναι αλλά διακονήσαι. Όποιος, λοιπόν, ξεφύγει από αυτήν την πορεία, βρίσκεται σε λάθος πορεία. Ακόμα και ο ίδιος ο επίσκοπος αν δεν μάθει να είναι ένας διάκονος, θα χάσει το δρόμο του.

[Συνεχίζεται]